

CHRISTUS HEEFT DE WET VERVULD

ds. R. van de Kamp

Met de komst van Christus zijn en worden de ceremoniële wetten vervuld. Wij wijzen elke beweging van christenen uit de volken die naar deze wetten terugkeren af. Messiasbelijdende Joden hebben ruimte om, vanwege hun Joodse identiteit, aan deze wetten invulling te geven zolang dit niet tekort doet aan de uniciteit en volkomenheid van het offer van Christus. (Handelingen 15:28-29, Galaten 5:1-3, Kolossenzen 2:16-17, Hebreëen 8:13, Hebreëen 9:24-26, Hebreëen 10:14)

STELLING

3

Het waren interessante gesprekken tijdens de lunchpauze. Mijn joodse collega, zij was christen geworden, worstelde met de vraag in hoeverre zij de joodse wetten moest onderhouden. 'De wetten die God heeft gegeven voor ons volk zijn toch goed en op ons welzijn gericht?', was haar overtuiging. Zij weigerde de gerechten waar varkensvlees in zat, maar keek niet of haar lunch wel koosjer was.

Veel om over na te denken en mooie gesprekken, die nog vaak in mijn herinnering komen, uit de tijd voordat ik predikant werd. Nooit gedacht dat ze nog weer eens terug zouden komen als ik een toelichting moet schrijven op één van de stellingen van onze visie op Israël. De ceremoniële wetten zijn niet alleen een discussiepoint voor Joden die Christus mogen kennen als hun Zaligmaker, maar ook voor christenen, die zich verdiepen in de joodse religie. Als Paulus op

zendingsreis gaat en er onder zijn prediking mensen tot bekering komen, dit betreft zowel Joden als heidenen, dan ontstaat de vraag in hoeverre een christen zich nog moet houden aan de ceremoniële wetten. Paulus en Barnabas besluiten om deze vraag mee te nemen en voor te leggen aan de ouderlingen te Jeruzalem (Hand. 15:2). Daarbij ging het er niet alleen om of een christen ook besneden moest worden, maar ook om het houden van de wetten

van Mozes in het algemeen (vers 5). De vergadering komt dan tot de conclusie dat voor christenen, naast de Tien Geboden, alleen de volgende dingen noodzakelijk zijn: 'Want het heeft de Heilige Geest en ons goed gedacht, ulieden geen meerdere last op te leggen dan deze noodzakelijke dingen: namelijk, dat gij u onthoudt van hetgeen de afgoden geofferd is, en van bloed, en van het verstikte, en van hoerij; van welke dingen, indien gij uzelfen wacht, zo zult gij weldoen. Vaart wel.' (vers 28 en 29) Dit wordt door de vergadering keurig verwoord in een brief en aan Paulus en Silas meegegeven.

'Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen' (Matth. 5:17).

In de Bergrede leert de Heere Jezus Zijn discipelen: 'Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen' (Matth. 5:17). De ceremoniële wetten wijzen heen naar Christus. Zo stuwt het hele Oude Testament heen naar de komst van Christus in het vlees. De mens, door de zondeval niet meer in staat om aan Gods heilige wil te voldoen, heeft een Wetsvervuller nodig! En Hij is gekomen, onder de wet (Gal. 4:4). Hij heeft Zich volkomen onderworpen aan de wil van Zijn hemelse Vader. De wet is een tuchtmeester geweest (!) tot Christus (Gal. 3:24). Dit geldt in de eerste instantie heilshistorisch. Maar ook in de orde van het heil is dit het geval. En daarom wijzen wij elke beweging van christenen uit de volken af, die naar deze wetten terugkeren. Het is ten diepste een ontkenning van het werk en het volkomen offer van Christus.

Niet iedere Jood zal er hetzelfde over denken, maar zij vinden het belachelijk als heidenen hun wetten gaan naleven. Die zijn aan hen gegeven. Zo ergeren zij zich aan de Bijbelse namen die wij onze kinderen geven. Zij noemen hun kinderen toch ook niet Jan of Piet? Volgens een Jood zijn de zeven Noachitische geboden bestemd voor christenen. Niet meer en niet minder.

Onder het Joodse volk leeft de gedachte dat zij hun Joodse identiteit moeten prijsgeven als zij zich bekeren tot het christendom. Welke wetten moeten zij nog onderhouden en welke zijn strijdig met het volkomen offer van Christus? Daarover wordt onder de Messiasbelijdende Joden verschillend gedacht. Zo werd in een Messiasbelijdende gemeente afgekondigd dat met het Pinksterfeest een bijeenkomst in de gemeente werd gehouden om stil te staan bij de uitstorting van de Heilige Geest en dat ze daarna met de bus naar Jeruzalem zouden gaan om het Pinksterfeest te vieren. Het is voor een gemeente moeilijk om op de eerste dag van de week samen te komen. Dat is in Israël een gewone werkdag. En hoe zit het met de besnijdenis? Heeft het alleen een etnische betekenis of ook een religieuze? Moeilijke en ingewikkelde vragen, waar wij als christenen uit de volken maar niet te stellig in moeten zijn. Christus heeft echter met één offerande 'in eeuwigheid volmaakt degenen, die geheiligd worden' (Hebr. 10:14). Dat moet in alles voorop staan. Zijn offer is een volkomen offer!

TERUGBLIK LIVE-EVENT

Ons leven verliezen om Christus wil, om het leven in Hem te vinden, dat was het onderwijs van de Heere Jezus waar ik aan dacht toen ik luisterde naar de lezing van prof. dr. P.A. Siebesma op vrijdag 5 maart jl. Hoe concreet wordt dat ook vandaag vaak werkelijkheid als iemand vanuit het Joodse volk de Heere Jezus als Messias leert belijden. Daarna luisterden we naar de lezing van ds. P. den Butter over de hoop en de verwachting die er mag zijn, omdat de God van Israël trouw is aan Zijn verbond en woorden. Zoals er geen vierkante millimeter op de oceaانبodem is, waar geen water is, zo zal de aarde vol zijn van de kennis des HEEREN (Jes. 11:9). Een mooie avond die u nog kunt nakijken via de volgende link: www.hersteldhervormdekerk.nl/hhk/nieuws/online-israelavond.

Steun het werk van de commissie Israël.